

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1169/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.А., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца Г.К., адвоката С.Н., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 737/13 од 17.06.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 336/15 од 07.08.2015. године, у седници већа одржаној 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника приватног тужиоца Г.К., адвоката С.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 737/13 од 17.06.2015. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 336/15 од 07.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 737/13 од 17.06.2015. године, окривљени Д.А. је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ описано у тачки 1. изреке, као и да је извршио продужено кривично дело клевета из члана 171. став 2. у вези члана 61. КЗ описано у тач. 2. и 3. изреке. Истом пресудом одређено је да ће суд посебним решењем одлучити о трошковима кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 336/15 од 07.08.2015. године и то: ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца, а пресуда Основног суда у Краљеву К 737/13 од 17.06.2015. године у односу на тачку 1. изреке је потврђена; ставом другим изреке пресуде по службеној дужности је преиначена пресуда Основног суда у Краљеву К 737/13 од 17.06.2015. године у односу на тач. 2. и 3. изреке првостепене пресуде, па је према окривљеном Д.А. одбијена оптужба да је извршио продужено кривично дело клевета из члана 171. став 2. у вези члана 61. КЗ.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео пуномоћник приватног тужиоца Г.К., адвокат С.Н., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) и ст. 2. и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд констатује повреду закона у смислу навода из захтева.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да су овлашћена лица за подношење овог ванредног правног лека Републички јавни тужилац, бранилац и окривљени који то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео пуномоћник приватног тужиоца Г.К., адвокат С.Н., на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 483. ЗКП донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар—саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.